

דף פ.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קנה פעיף יב. יג

יב. י. הקטנה ממאנת עד שתביא ב' שערות אחר י"ב שנה ע, או עד שתלד. וי"א דמשעת הריון היא כגדולה.

יג. יא. בת כ' שלא הביאה ב' שערות, ולא נולדו בה סימני איילונית, חשובה כקטנה, עד שתגיע לרוב שנותיה, דהיינו ל"ה שנה ויום אחד.

אה"ע סימן קעב פעיף ו

יד. ו. בני כמה שנים יהיו לשיהיו נדונים כאיילונית וסריס על פי סימנים הללו, נתבארו בהרמב"ם פרק שני מהלכות אישות ובסימן קנ"ה פ.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קנה פעיף יב

עיין לעיל עין משפט ב

עין משפט ז.

או"ח סימן של פעיף ח

ה. ח. נולד לשמונה או ספק בן ז' או בן ח' שלא גמרו שערו וצפרניו אסור לטלטלו אבל אמו שוחה עליו ומניקתו משום צער החלב שמצערה.

ע. מברייתא נדה מ"ו ע"א, ואפי' נולדו בה סימני איילונית היא קטנה, חוץ מאם היא בת כ' שנים דסימני איילונית מגלים למפרע דמבת י"ב שנים היא גדולה. ובת י"ט שנים ול' יום חשובה כבת כ', דל' יום בשנה חשובה כשנה. כ"כ הטור מברייתא, וה"ה בשם המפרשים, וי"א דאינה בת כ' עד שיחסר לה ל' יום בהשלמת הכ' שנים, כ"כ הרמב"ם בפירושו שם בברייתא.

פ. הגה: סעיף י"ג לענין איילונית, והוא הדין לסריס. וי"א דאין לדון עכשיו דין סריס ודאי, דחיישינן שמא היה לו שערות ונשרו, או שהיו לו גומות, ואין אנו בקיאים (עיין בריב"ש סימן תע"ד), כמו שנתבאר לעיל סימן קנ"ה לענין מיאון. וכן דיינינן ליה בספק סריס, וחולץ, וכן ראוי להורות.

וכן יכולה להוציא החלב **ז** המצער אותה.

י"ד סימן רסו סעיף יא

יא. יב. מי שנולד בחודש השביעי להריון מלין אותו בשבת **ק**, אפי' אם לא גמרו שערו וצפרניו, אבל מי שנולד בחודש השמיני אין מלין אותו בשבת, אלא א"כ גמרו שערו וצפרניו.
ה"ה לספק בן שבעה ספק בן שמונה אין מלין אותו בשבת, אלא א"כ גמרו שערו וצפרניו.

הגה: וי"א דבספק שבעה ספק שמונה מלין אותו בשבת **ר** גם בלא גמרו שערו וצפרניו, אבל אין מחללין עליו השבת בשאר דברים, וכן נראה לי עיקר.

דף פ:

י"ד סימן רסו סעיף יא

עין משפט א.

עין בסעיף הקודם

אה"ע סימן ד סעיף יד

עין משפט ב.

יד. יב. אשה ששהה בעלה במדינת הים יותר מי"ב חודש וילדה, הולד ספק ממזר **ש**, מכיון דאיכא פלוגתא אי חיישינן שבא בעלה בצינעה. אבל

צ. כמלאכה שאינה צריכה לגופה בקום צער דמותר, והיינו להוציא החלב ע"ג קרקע. ובספר החסידים אות ס"ט כתב דאשה שמתחלה להניק תתחיל להניקו מהדד השמאלי, כה"ח אות נ"ז.

ק. מברייטא בשבת קל"ה ע"א, וכדמוקי לה ביבמות דף פ' ע"א, דבן קיימא הוא. ש"ך ס"ק י"ד.

ר. והט"ז בס"ק ז' האריך בדין זה והעלה שאין ראוי להקל כלל למולו בשבת אם לא גמרו סימניו, וכן הכריע הב"ח.

ש. מגמ' יבמות דף פ' ומחלוקת היא בין הרמב"ם ובה"ג אי חיישינן שבא בעלה בצנעה. ויש מי שכתב שאין פלוגתא ביניהם שהרמב"ם איירי בבעל לפנינו ומודה שלא בא ע"כ הוא ממזר, ובה"ג איירי שהוא לא לפנינו ואז היא נאמנת להכשיר. ובשו"ע לא מפורש דבר זה ועיין בב"י בשם הרב דוראן דף קע"ח בסופו. ואם הבעל אומר

תוך י"ב חודש אמרינן הוולד השהיה במעי אמו וכשר.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קעב סעיף ו

עיינ לעיל דף פ. עין משפט ב

אה"ע סימן קנה סעיף יב

עיינ לעיל דף פ. עין משפט ב

עין משפט ד.ה.ו.ז.ז.ט.י.

אה"ע סימן קעב סעיף ה

ה. אלו הם סימני סריס חמה: כל שאין לו זקן, ושערו לקוי, ובשרו מחליק, וכשמטיל מים אינו עושה כיפה, ושכבת זרעו דיהא, ואין מימי רגליו מחמיצין ורוחץ בימות הגשמים ואין בשרו מעלה הבל, וקולו לקוי, ואינו ניכר בין איש לאשה^א.

עין משפט כ.

אה"ע סימן קעב סעיף ו

ו. בני כמה שנים יהיו לשיהיו נדונים כאילונית וסריס על פי סימנים הללו, נתבארו בהרמב"ם פרק שני מהלכות אישות ובסימן קנ"ה^ב.

שהוא בא והיא אינה מודה נאמן הבעל להכשיר הולד כ"כ הח"מ. וכתבו בתוס' בנדה ל"ח דאין הולד משתהה יותר מרע"א ימים והיינו ט' חודשים שלמים ויום אחד, ל' יום לחודש. ת. והנ"מ אם אין עדי כיעור, אבל אם יצא עליה דבר מכווער שראו כיעור חיישינן לוולד והנ"מ י"ב חודש אבל פחות בהרבה כגון י' חודשים, כיון שרגילות היום ללדת גם לעשרה חודשים אין חוששין לוולד כ"כ הח"מ.

א. הגה: היו לו שתי שערות בזקנו, אינו סריס אלא עד שיהיו לו כל הסימנים הללו (טור). אבל אם לא הביא שתי שערות בזקנו, אפילו אין בו רק אחד מהסימנים הללו, הוי סריס, המ"מ פ"ה דאישות וכן משמע בטור. היו לו שתי שערות בשאר הגוף, אינו סריס, אע"פ שיש לו כל הסימנין הללו (טור).

ב. הגה: סעיף י"ג לענין אילונית, והוא הדין לסריס. וי"א דאין לדון עכשיו דין סריס ודאי, דחיישינן שמא היה לו שערות ונשרו, או שהיו לו גומות, ואין אנו בקיאיין (עיינ בריב"ש סימן תע"ד), כמו שנתבאר לעיל סימן קנ"ה לענין מיאון. וכן דיינינן ליה בספק סריס, וחולץ, וכן ראוי להורות.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ל.מ.נ.

אה"ע סימן קעב פעיף ד

ד. אלו הם סימני אילוניות: כל שאין לה דדים, ומתקשה בשעת תשמיש, ואין לה שפולי מעים כנשים, וקולה עבה, ואינה נכרת בין א' איש לאשה.

עין משפט ס.ע.

אה"ע סימן קעב פעיף א

א. סריס חמה ד', ואילוניות ה', אינם בני חליצה ויבום. לפיכך אילוניות ודאית שחלצה, לא נפסלה לכהונה. וכן סריס חמה שחלץ, או שחלצו לאשתו ו', אינו כלום. היה לאילוניות ודאית, צרה, מותרת להתייבם.

ג. וי"א דבאחד מאלה נקראת אילוניות (טור).

ד. פירוש שנסתרס ע"י קדחת, ערוך

ה. פירוש איילוניות שיש לה טבע זכר, כלומר שאינה יולדת, ואילוניות נגזר מאיל שהוא זכר הצאן

ו. הגה: היה ספק סריס, חולץ. ולא מחזקינן ליה בודאי סריס, אלא אם ראו בו, מיד שנולד, אחד מסימני סריס, כגון שהטיל מים ולא עשה כיפה; אבל בלאו הכי יש לחוש שנתקלקל אחר לידתו, וצריך לחלוץ (ריב"ש סימן תע"ד).